

Secretari d'Universitats i Recerca, senyor **Antoni Castellà**.

President del Consell Social de la Univesitat de Lleida, sr. **Ramon Roca**.

Magnífic Rector de la Universitat de Lleida, sr. **Joan Viñas**.

Magnífic Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya, senyor **Antoni Giró**.

Alcalde, Delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya a Lleida, Vicerectors, Degans, Autoritats Cívils, companys, companyes de l'Escola Politècnica Superior, alumnes i exalumnes, amics tots.

Moltes gràcies a tothom per ser aquí acompanyant-nos en aquest acte amb el qual volem compartir amb tots vosaltres aquests moments. Aquesta escola s'ha anat construint des de l'inici amb la col·laboració de tota la societat. Voldríem, per tant, que us sentiu part implicada per haver arribat fins aquest moment que avui celebrem.

Voldria agrair de forma especial al Sr. **Castellà** que atengués la nostra invitació a compartir aquest acte de celebració amb tots nosaltres.

La setmana passada, el passat dia 2 de febrer, va constituir-se una nova universitat a Escòcia, la *University Of The Highlands and Islands*, nascuda a partir del *Millenium Institute*, agrupant diversos centres repartits per la zona del nord d'Escòcia i les seves illes, en una regió equivalent a quatre vegades el territori lleidatà. Aquell dia, un dels seus màxims responsables, el professor **Matthew Maciver**, va manifestar: *"aquest és un moment decisiu en la història dels Highlands i les Illes. Durant segles hem estat exportant talent intel·lectual a tots els racons del món. Ara ens trobem en el punt en el qual podem invertir aquest flux. La nova universitat dels Highlands i les Illes serà el motor per al desenvolupament econòmic, social i cultural de la regió"*.

Al igual que avui la societat escocesa ha entès que per tal que es desenvolupin determinats sectors productius es necessària la proximitat de centres d'educació superior i de centres de recerca generadors de coneixement, fa 20 anys un grup de lleidatans, va tindre la idea de crear uns estudis universitaris en els àmbits de les enginyeries amb la visió de que es desenvolupessin determinats sectors tecnològics emergents a les Terres de Ponent. Ara, passats aquests vint anys, podem afirmar, sense cap mena de dubte, que la seva idea està tenint èxit i que l'Escola juga un paper estratègic en el desenvolupament dels sectors productius de les Terres de Lleida, motiu pel qual cal felicitar-los i estar-los agraïts.

A títol d'exemple em referiré al sector de les TIC's, al qual es dirigien els estudis amb els quals va néixer l'Escola. Paral·lelament al creixement de l'Escola, s'han creat a Lleida 45

empreses en l'àmbit de les TIC's, on hi treballen més de 1000 professionals. Entre aquests, voldria destacar que prop de 500 ho fan en alguna de les empreses establertes en el Parc Científic i Tecnològic de Gardeny. com a indicador de la qualitat de les empreses del sector, cal destacar que la tecnologia que generen aquestes empreses s'exporta a 35 països. Justament ahir es va inaugurar al Parc, el CPD i el Viver d'Empreses TIC que ja ara està gairebé ocupat en la seva totalitat.

Aquesta dinàmica és també visible en altres sectors industrials, com el de les energies i ho serà cada cop més en el de l'edificació.

Fa tot just una setmana es produïa la cimera entre Alemanya i Espanya amb una important trobada entre la cancellera **Merkel** i el president **Zapatero**. Un dels principals titulars que va generar la trobada va ser la crida per part de la cancellera demanant enginyers per anar a treballar a Alemanya. A propòsit d'aquest titular, voldria fer unes reflexions que afecten al futur d'aquesta Escola i, per extensió, a tot el nostre entorn productiu.

En primer lloc, que Alemanya faci aquesta demanda a Espanya vol dir que formem bé als nostres enginyers i que ens els valoren. D'altra forma, no farien aquesta petició aquí.

La segona reflexió és una pregunta que em faig en veu alta: ens podem permetre invertir en formar enginyers per a què marxin a produir a un altre país? La pregunta té més sentit quan aquí segueix havent demanda d'enginyers, la qual cosa podem constatar per les nombroses ofertes de feina que ens fan arribar a l'Escola.

Ens podem permetre que en el context de crisi actual, on un dels principals problemes a fer front és l'elevat atur, hi hagi sectors en creixement, com és el de les TIC's, i que no puguin fer-ho per no trobar professionals?

La reducció que s'ha produït en els darrers anys de l'interès pels estudis en determinats àmbits de la ciència i la tecnologia és un problema molt greu que limitarà la nostra capacitat futura de desenvolupament. És un problema que afecta a tota Europa: Alemanya porta més de cinc anys intentant resoldre'l. És un problema que només admet solucions en el mig-llarg termini i que necessita de tota la societat per a poder reconduir aquesta situació. L'hem d'afrontar de forma decidida i sense més demores.

Hem d'aconseguir que la professió d'enginyer sigui atractiva per al jovent i per a aconseguir-ho cal retornar el prestigi a la professió d'enginyer, que la societat li doni valor.

Finalment, que marxin els professionals més qualificats a treballar a altres països vol dir que ens està marxant el talent, o sigui, les persones que hem format per a generar nou

coneixement i per cercar respostes i solucions als problemes d'avui per construir un futur millor. Cal retenir aquest talent, però no serà possible si no seguim invertint en recerca. És evident que estem en un moment difícil en el que cal fer esforços importants per part de tots per reduir la despesa i estabilitzar la situació de les finances públiques i privades; Però no ho podem fer retallant totes les inversions per igual i sense cap criteri de prioritització que permeti construir el futur cap al que volem anar quan resolguem l'actual situació de crisi. També estem en un moment de canvis importants, canvis de models i de plantejaments. El futur és incert. Sabem que anem cap a un nou model però ningú s'atreveix a descriure com serà. El que sí sabem és que anem cap a una situació en la qual la capacitat de generar nou coneixement que permeti trobar solucions alternatives a les actuals marcarà els futurs lideratges mundials. I això es fa amb talent, o sigui, amb persones preparades i competents, i amb inversió que els permeti fer la seva feina, o sigui invertint en recerca. No podem quedar-nos enrera en aquest tema perquè és un dels factors estratègics en els que ens hi juguem el futur.

Fa pocs anys, l'actual president del Consell Social, el Sr. **Ramon Roca**, en el seu discurs com a padrí de les promocions d'enginyers de l'Escola, ens va parlar de la importància de somiar, de plantejar-nos somnis que ens motivin a treballar en una determinada direcció. Voldria acabar compartint-ne un per a aquesta Escola: Somio que dintre de 20 anys, quan aquesta Escola pugui dir "fa vint anys que tinc vint anys", siguin els enginyers d'Alemanya els que demanin venir a treballar aquí amb nosaltres. De tots nosaltres depèn que aquest somni d'avui sigui la realitat de demà.

Moltes gràcies.